

Smotra Dalmatinska

Dodatak „Objavitelju Dalmatinskomu“
(La Rassegna Dalmata)

Cijena je na godinu «Objavitelju Dalmatinskomu» i «Smotri Dalmatinskoj» za Austro-Ugarsku Kr. 12.—; samom «Objavitelju Dalmatinskomu» Kr. 6.—; samoj «Smotri Dalmatinskoj» Kr. 8.—; Na polugodište i na tri mjeseca plaća se surazmjerno. Dojedinu brojevi stoje 10 para, a zastareni para 20.

Pitanja za predbroju, uz koja nema dotičnih svota, ne će se ni u kakav obzir uzeti; pitanja za uvrstbe, uz koja nema prilicne pretplate, biti će povraćena. — Pretplate se šalju poštanskim naputnicama. — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju. — Pisma i novce treba šiljati «Uredu Objavitelja Dalmatinskog u Zadaru».

IZLAZI SRIJEDOM I SUBOTOM

RAT.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

Izveštaji austr. ugarskog i njemačkog glavnog stana od 17. 18. 19. i februara nalaze se u «Objavitelju Dalmatinskomu».

Pooštreni podmornički rat. Potopljene lagje.

BERLIN, 17. Između lagja od ukupnih 35.000 nečistih tona što ih je jedna podmornica potopila, bili su: engleski parobrod «Gravine» krcat južnim voćem, talijanska jedrenjača «Maria» katom, švedska jedrenjača «Hamilton» salitrom; osim toga parobrod krcat ratnim materijalom u vrijednosti od 60 milijuna, parobrod od 8 hiljada tona krcat tučom za topove, jedrenjača sa kukuruzom, parobrod sa ugljenom za Francusku, lagja na tri katke sa salitrom za Bordeaux; napokon objavljeno je da su potopljena tri parobroda od 9.500 nečistih tona i 6 ribarskih parobroda. Nekoliko podmornica na povratku iz sjevernog mora javljaju, da u sjevernom moru nijesu opazili nikakav trgovački promet.

RIM, 17. Agencija Stefani javlja iz Dalme (Majorka): Austro-ugarska podmornica je potopila talijanski parobrod «Oceania» od 2000 tona; posada mu se iskrcala na kraj.

O uspjehu pooštrenog podmorničkog rata. Pokret koji bi mogao nastati.

BERLIN, 19. «Vossische Zeitung» piše: Djelovanje naših podmornica prekoracuje svako iščekivanje. Ne radi se samo o tome što se potopluje, nego još više o tome, što se ne potopluje, jer se eto pokazalo, da velika politička mogućnost, što podmornički rat pruža, leži u tome, da kad engleski saveznici budu lišeni engleske pomoći, samo će pitati mir i s nama će se složiti upogled uvjeta, pod kojima će se na kopnu trajno mirovati; samo tako ćemo savladati englesku opasnost. Već se može čas predskazati, kad Italija i Francuska, kojima će se presječti dovoz surovih stvari, neće više moći da ratuju. Brutalnost kojom engleski poklisar u Petrogradu dava naputke, kao pod-car, dvoru i strankama, dokaz je o njegovoj zabrinutosti za Rusiju.

Na zapadnom bojištu.

Bojevi kod Riponta.

BERLIN, 17. Wolff-Bureau javlja o bojevima kod Riponta: Bojevi su se bili na onom istom mjestu na kojemu je Joffre u jeseni 1915 u uzaludnim napadima žrtvovao tolike tisuće svojih vojnika. Kako se počelo svitati, Nijemci stadoše djelovati topovima; letjelice eskadre i opazatelji upravljahu njemačkom paljbom, koja za kratko pretvori neprijateljske pozicije u ruševine i uspješno savlada francusku artiljeriju. Francuske granate i žične zasjke bjehu kao pometene; podzemna skloništa probijena teškim granatama i minama i čitav odsjek opkopa razrovan. U odredjeni čas valovi njemačkih napadnih četa izagjoše iz svojih opkopa i u neodoljivom udaru preletješe preko četiri linija francuskih pozicija. Na pojed-

SALAMUN.

Don Marko Vežić, — Jadrovac.

Kraljica Saba, netom je začula za nečuvenu doođna Salamunovu mudrost, niti se otežala, ni o-migavala, već je sa svojom brojnom i bogatom svitom poduzela daleke i tegotne pute, da ga vidi, upozna i s njime se porazgovori. Njegova je nju i moćna i smočna beša zanijela i ona zaupi pred čitavim njegovim pukom i narodom: «Blago ti se i tvojoj čeljadi i slugama, jer su oni svegjer uza te i slišaju tvoju mudrost». — Naprotiv, kad amo moji župljani mogu odušiti i blaženim nazvati docigloga, koji nit je čuo, ni vidio našega Salamuna, onda bi reći, da su i oni najblaženiji.

Očito je eto, da naš amo Salamun nije što i onaj arapske kraljice Sabe. Već je i ta, da naš Salamun nije sin koga Davida, a kamo li Božjeg i okrunjenoga kralja, pjesnika i proroka Davida — već zakukalo čedo pokojnoga Šimuna Gverana i još žive Božice, tamo pođalje, iz moje župe, od Galića, a ona i danda-našnji življa našega Salamuna svojim Andrijom. Dakle je taj rezultat, da je naš Salamun u glavu onaj isti što i Anđrija Gveran pokojnoga Šimuna i žive matere, Božice Galić.

A kamo li to on Salamun! Hoće, kad i glavica luka crljenca bude žarkim na nebu suncem! Najstrag historični Salamun, iza što je do sata segno i iz vrca se napio slatice, kojom ga je ovaj svijet često i obilato ponugjao, kad životom prigno k osovini i na skraćak došao, bolan jeknu, a izvaran odjeknu, da je sve na ovoj ispečenju i propasnoj

nim se mjestima ljuto borilo ručnim granatama, bajunetama i kundacima. Odsječeni i desetkovani njemačkom vatrom moradoše se Francuzi na skupove predavati. Radi potpunog uspjeha priprema vatrom, njemački gubici bijahu nezatni. Francuzki protunapadi da pretnu, izgubljeni vis 185 skršise se sa najtežim gubicima po neprijatelja.

BERLIN, 17. Wolff-Bureau javlja: Njemačke mornarične letjelice osuše bombama u noći između 15 i 16 februara letjelista u St. Polu kod Dunkerquee i u Coxyden. Opazilo se kako se pogodilo u zgrade letjelinih naprava. Jedan hidroplan napade sa 20 bomba trgovačke lagje što se nalaze u morouzima. Sve su se letjelice povratile.

Izveštaji turskog glavnog stana.

CARIGRAD, 17. Glavni stan javlja, 16. februara.

Fronta na Kavkazu:

Neprijatelj je preduzeo sa jakim izvidničkim odjelcima napade na tri različite tačke našeg odsjeka na lijevom krilu. Protivnik koji je u drugom napadu prodro u jednu poziciju naših straža, potisnut je potpuno u protunapadu. Za njegova trećeg napada primamismo ga u zasjedu, tu zarobismo nekoliko Rusa i mnoge posjekosmo.

CARIGRAD, 19. Glavni stan javlja, 18. februara:

Fronta na Tigrisu:

Na jugu od Tigrisa neprijatelj je povukao jači dio svojih snaga za 10 kilometara, ostavivši u pozicijama, što smo mi pročistili, samo straže za opazanja. Dana 17 februara neprijatelj napade, poslije jake artiljerijske pripreme, a u broju biće jedne pješadijske brigade, našu poziciju kod Felahije. Ma da je uspio prijelazno prodrijeti u našu poziciju, opet ga napadom bajunetom i u bojevi-ma ručnim granatama odanle izbacismo, tako da kad se borba dokončala, zapremismo iznova i posvema našu poziciju; tom prigodom neprijateljska je brigada skoro sasvim posječena. Naši su gubici baš nezatni.

Izveštaji bugarskog glavnog stana.

SOFIJA, 18. Izveštaj generalnog štaba, 17. februara: U obluku Cerne prilično živahna topovska vatra. Na ostalim frontama slaba artiljerijska djelatnost i patrolski okršaji.

SOFIJA, 18. Izveštaj generalnog štaba, 18. februara:

Sjevero istočno od Doiranskog jezera dvije su neprijateljske satnije pokušale da se otisnu naprijed, ali ih je vatra ustavila. Na svojoj mačedonskoj fronti djeluju letjelice. Jedna je oborena u obluku Cerne.

Stavnja u Italiji.

RIM, 18. Službeni list javlja, da su pozvane sve tri kategorije godišta 1898 i to od 26 februara.

zemlji ispraznost, pa čak i njegova duboka mudrost te slavno ime.

Drugacije to pjevaju kod našega Salamuna, te bi on pregorio ono svoga siromaštva — a ničim mu se drugim i ne može da kućište pohvali — nego li da se li zarezeh i umjesto ga Salamunom — čukneš i nazoveš Andrijom Gveranom. Salamun i iz-novice Salamun — to ti je njegova slava, sa koje se on ukoočeni ko pule kađ se na majku ogleda. Pek je on utvrgjen, da petak i subota nijesu isto, opet su dva dana; — drugo je on, a drugo David-ov Salamun, ali Salamun i jedan i drugi.

A tekak ovaj čarni svijet za našega Salamuna! Što je ptici let, to i njemu svijet; što kršćanskoj duši raj, to i njemu ovaj amo naš za-bitni kraj! Pa da i megju Salamunima nema raz-rožnih mišljenja o bitnim i životnim pitanjima! Ni te vam ne ću potajati, jer da i bih ja, neće žive vaše oči. Već da se one namjere na našega Salamuna i mrvu na njemu opočinu, smjesta bi se utvrdilo, da krljeno nije što i krojeno, pa ni naš Salamun ni nanijeti kipom na sina Davidova.

Povjesnički je Salamun bio bogato obdaren je-zernom mudrošću i kitnom i zamannom izvanjšti-nom, a našemu bi zar Salamunu i Nasrađin prigo-vorio, da je tamo rugo i nagrođa.

Je li mu Bog dosudio, šta je, kako li je — svakako je to, da je naš Salamun teškom grbom priteljžen, pa što siromaštvo, glad i patnje, a što opet ona za vratom, kolik Velebit, u se usegla — eno Salamuna, pedalj je nagrgjenoga stvorenja Bo-žjega. Ciglo što mu se ponad rtić grbe ispele i nada nju se iskvičilo ko i kukuviža na suhu panju, to je

Oskuđica u Italiji.

BERN, 18. «Messaggero» pišući o zabrinu-tosti radi pitanja živeža, naglasava kako su naj-više cijene nedovoljna mjera i kako je vrijeme da se ozbiljno pregne za dijeljenjem na obroke, jer da se više ne može računati na uvoz. Red je sa-da misliti da se u Italiji živi kao u opsjedanom gradu.

Lord Derby o svršetku rata.

LONDON, 18. Lord Derby je rekao u govoru što je držao u Boltonu, da se on pouzda u ko-načni rezultat rata, ali da se ne mora biti odveć optimisti i misliti, da će se ratu lako doći kraju. On misli da će Njemačka para div upinjati, da steće nadmoć. Kritički čas borbe kreneće skorih mjeseca; to će biti mjeseci bogati uspjesima, ali neće biti pretkrivanja.

Nadvojvoda Maks u Carigradu.

BEČ, 17. Nadvojvoda Maks je krenuo u Cari-grad, da obznani Sultana da je Cesar Karlo stupio na prijestolje.

CARIGRAD, 20. Drispio je nadvojvoda Maks na čelu posebne misije, da obznani Sultana, da je Cesar Karlo stupio na prijestolje. Doček je bio izvanredno srdačan. Na stanici ga je pozdravio drugi sin sultanov u ime sultanovo. Nadvojvoda se odveze sred oduševljenih ovacija silnoga svijeta a Uldizku palaču, gdje je u 3 sata popodne bila svečana audijencija, na kojoj je predao obznanu.

Podadmiral Kailer poglavica mornaričnog odsjeka na ratnom ministarstvu. Podadmiral Njegovan zapovjednik a. u. flote.

BEČ, 18. Cesar je izdao ručno pismo pod-admiralu von Kaileru, kojim mu udjeljuje čast tajnog savjetnika i imenuje poglavicom mornarič-nog odsjeka ratnog ministarstva. U drugom ručnom pismu Cesar udjeljuje podadmiralu Njegovanu čast tajnog savjetnika i imenuje ga zapovjedni-kom flote.

U poluslužbenom se komentaru kaže, da se radi uvijek opsežnijeg djelokruga i to većeg na-gomilanja zadataka morala odijeliti funkcija po-glavice mornaričnog odsjeka na ratnom ministar-stvu od funkcije zapovjednika flote, koje su dosad bileružene u osobi zapovjednika ratne morna-ric. Poglavica mornaričnog odsjeka na ratnom ministarstvu upravlja samostalno poslovima tog ureda, koji ostaje kao što je dosad bio središnja vlast za sve što se odnosi na pomorsku vojnu snagu Monarhije; dok zapovjednik flote, koji je izravno potčinjen višem zapovjedništvu vojske, vrši pravo zapovijedanje u strategično taktičnom pogledu.

Danski kralj nazdravlja Cesaru Karlu i Cesarici Ziti.

KOPENHAGEN, 18. Dana 17 februara u ve-čer bio je u kraljskog para sobet, na kojemu je kralj Kristijan napio Cesaru Karlu i Cesarici Ziti pak i narodima austro-ugarske Monarhije. Dokli-sar grof Mansdorff je zahvalio pa napio kralju i kraljevjoj obitelji. Poslije zdravica svirala se če-sarevka.

glavurina kolik burača od deset vrča i nataknuta na tanki vratić — neumorno se i ustrajno na njemu okreće ko čuk na batini, kađ naučuje, da što god oko njega suška.

I naš je Salamun čeljade i to kršteno čeljade — te ima i dva oka, pa ako se i ne bi u nje za-ljubio sa njihove milokrvnosti i priljublivosti, jer tim voćem ne podbaciva ona divljaka, bi se zagledao u njihovu žeravu. Vatra će te, a najskoli na čič leđa, ogrijeti, pa ćeš se dragovoljno uza nju primaknuti, dok ćeš se do one iz Salamunovih očiju obledeniti i smrznuti, kađ na njima nema, ni što špice valja, što bi ti moglo oslašćati.

Pa šta ste vi onda, kakva li čeljad, da nam na ovome rabinome danu zanovetate i koprivu pružate za sitni bosiljak, a svoga Salamuna čovjektivom i mudroču kitite, a tamo znate, da ta kapa ne pri-staje njegovoj glavi?

Pričekajte, pomnjite i uvjerite se!

Dvije su zapravo odlike obilatije i istaknutije, s kojih se naš amo Salamun luči i odvajao od svih mojih župljana. Bi li ih vi u torbu, ili bi niz torbu, niti znam, niti mogu tvrđo dokazati. Nije mogućno sve kosovice na jednu vođu sagnati, te ni pogoditi, što tko misli. Jedino do te može doprijeti svezna-jući Bog. Svakako, što mogu poašati, a nigda ne oporeći, jer svagđano gledam na svoje zdrave oči, je to, da je naš Salamun svegjer u oporbi, u opo-ziciji prama čitavoj mojoj župi.

Ni pet prsta na ruci nije jednakih, pa sveisto — jedan se drugome prickaju i jedan na drugi

Smrt a. u. vojnog attache-a u Sofiji.

BEČ, 19. Prigodom smrti austro-ugarskog vojnog attache-a u Sofiji, pukovnika Nowaka, bu-garski je Car upravio Cesaru Karlu vrlo dirljiv telegram učešća, na koji je Cesar odgovorio tele-gramom kojim duboko zahvaljuje.

Turska i engleski protektorat nad Egiptom.

Organ egipatskih domoljuba u Ženevi, po-lumjesečna revija «L'Egypte», koju na francuskom jeziku izdaju čuvene egipatske nacionaliste Avad el Bahravi i Ismail Kamel, pod gornjim naslovom objelodanjuje ovaj članak, koji lijepo ilustrira en-glesku pohlepu i tlačenje malih naroda, te koji je najaktuelniji na ententin odgovor Wilsonu:

Koristeći se općom konflagracijom, Engleska je na 19. decembra 1914. proglasila svoj protek-torat nad dolinom Nila, skinula Kediva Abbasa II. i uzdigla na čast Sultana njegova strica Huseina Kamela.

Ova je promjena prava kazna za jedan na-rod od dvanaest milijuna i sačinjava najgrozniju povredu ugovora, koje je povijest mogla zabilježiti.

Kad bi Engleska htjela tražiti izlika, za što kroz trideset i dvije godine drži okupiranu našu domovinu, ona ne bi mogla naći ni jedne, izu-zevši podjarmljanje malih naroda od strane ja-čega, su čim bi se naš internacionalni položaj potpuno uništio.

Autonomija je Egipta pod suverenstvom Vi-soke Dorte zajamčena londonskim ugovorom od godine 1840., a taj su ugovor potpisale Engleska, Druska, Turska, Franceska, Austrija i Rusija; tre-bala bi dakle prethodna privola svih potpisnika, da nas se mogne te autonomije lišiti.

Dristup Turske centralnim vlastima ne može biti razlog, da Engleska poništuje ugovore i time kalja svoju čast.

Nije sama Turska zainteresovana za očuva-nje našeg internacionalnog položaja; Egipat, koji gubi svoju autonomiju, i druge velevlasti imaju takogjer pravo glasa, koji zaslužuje da se čuje i saslušava.

Engleska je sve ovo odbacila na stranu, za-boravivši ujedno i prisegu kraljice Viktorije i svoje časne obaveze, da će štiti našu autonomiju i uskratila nam potporu, koju će ona, kako tvrdi, pružati malim narodima.

Ona sada polkušava, da nas za gubitak naše nezavisnosti utješi sa tobožnjim koristima, koje nam pruža naša nova situacija. Sirijske novine Egipta, koje Engleska dobro plaća, u zvijezde okrivaju sjajnu budućnost naše domovine. Imati sul-tana mjesto kediva, prisajediti se britskom car-stvu, prekinuti naše veze sa Turskom i mo-gućnost nekakve autonomije — to su najvažnije od tih tobožnjih koristi. Prema samim iskazima ovih plaćeničkih novina, vidi se, naprotiv, da su sve te povoljnosti pravi okovi ropstva.

Imenovanje Huseina Kamela za Sultana neće ni za dlaku promijeniti našeg kodnog udesa; tim nam se samo daje gorka pilula podjarmljanja, imali mi Sultana ili Kediva, dokle god Englezi budu u nas gospodovali, naš će taj vladar uvijek biti figurativna ličnost. Njegova se uloga sastoji

prisanljaju. Tako i moji župljani; svaki svojom ke-som k trgovcu, svak svojom pameću da rasuguje. Nu ljudi i razlože, najstrag se sporazume i učesto u jednoj slože i dogovore.

Nije tako kod našega Salamuna. Sve selo na jednu stranu, a Salamun na drugu; svi, da je petak, a on, da je subota; svi, da je mast rastop sala i slanina, a maslo iz mljeka, dok on obratno. Ne pregonite u razlozima, jer će se on najstrag izvr-nuti na vas, da je jedno i drugo vođa, ali nikako — kako vi hoćete. Nije to, da on ne zna lučiti je-dno od drugoga — ta nije budala, već Salamun! — već što ne izlazi na njegovu, a stoga se i Marko poturčio.

Amo su moji župljani kršćani. Bit će ih sva-kakih — i srcem i vanjštinom — niti bi pomoglo sade cijepati dlaku u četvero. Nu jedna je, gdje ćeš ih sve zateći na istoj stopi, da su, biva, docigli kućni starješina bratimi Gospe od Zdravlja. Između ostalih povlastica — imadu braća i tu, da za većih blagdana, mlađih neobjelja i blagosova u crkvi gore svijeću i to crvenim pri dnu obilježenu. Taj je biljeg od bir-zemana, pa premda ni o čemu ne odlučuje, opet je časna i neokaljana starina, a onda čemu u nju dirati?

Stoga su, što ja mogu znati, kućne starješine u njojzi, jer, kako i pravila donose, ona je Bogu na čast, a njima za bogoljupstvo i duhovna korist. U njojzi bi bio i naš Salamun, jer nije ta godišnja pristojbina, da je čeljade ne bi moglo podmiriti, već da dirne u oćevinu, pa bi joj se svako i malim tro-škom moglo odvrati. (Sljedi).

u tome da potpisuje mjere, koje ruše Egipat i da nosi na ceremonijama nakičena i pozlaćena odijela. Odklivanja i časti, koje on podjeljuje kreturama, koje preporučuju Englezi, takogjer ne povećavaju njegovog ugleda.

Egipćani su upućeni u ovu istinu, i za to su sa velikom boli i tugom primili Huseina Kamela, čiji su napori, da pribavi njihove simpatije, ostali uzaludi; za to duboki ponor rastavlja egipatski narod od prijestola.

Što se pak tiče koristi koje ćemo dobiti sa našim utjelovljenjem britskom carstvu i gubljenjem osmanskoga suvereniteta, upozorujemo Englesku i njezine plaćene novine, da se mi ne damo tako nespretno uloviti u zamku.

Egipat je sa mnogo veza privržen turskom carstvu. Vjersko bratstvo, islamska civilizacija i historijske tradicije žestoko teže za našim ujedinjenjem. Osim toga, ako Egipat ostane otomanski, on će imati uvijek svoju autonomiju, koja je conditio sine qua non naše nacionalne egzistencije.

Naši Dopisi

Makarska, 11. februara.

Danas bio je najsvečanije otkriven spomenik dalmatinskim vojnicima. Bili su na toj svečanosti preuzvišena gospoda Namjesnik Grof M. Attems i General Grof Thun.

Spomenik se diže kod svetišta u Vepriću kod Makarske, a bio je podignut inicijativom presv. Biskupa Dr. Jurja Carića uz sudjelovanje mjesne vojničke vlasti. Spomenik predstavlja dvije lijepe karakteristike: vjernost i ljubav naprama Nj. Veličanstvu Cesaru i Kralju.

Gosp. Namjesnik grof Attems i gosp. general grof Thun bili su dočekani od cijelog opć. vijeća, od presvj. Biskupa i predstavnika svih mjesnih vlasti, a u njihovoj pratnji bijahu g. kot. Duglavar Benković i g. Načelnik vitez Rismondo, u zastupstvu Dredsjednika Zemaljskog Odbora presv. gosp. dr. V. Lučević-a. Nakon pozdravnog govora donaćelnika S. Matulovića, Preuzvišena su gospoda pred samim svetištem bila pozdravljena od presvj. biskupa dr. Carića, koji je odmah zatim služio tihu misu, preko koje školska su djeca pjevala zgodne pjesmice.

Iza mise otkriven je spomenik. Dresvj. biskup Dr. Carić izreče krasnu besjedu u kojoj je zgodno i krepko naglasio one dvije karakteristike, o ljubavi i vjernosti, koje su ga uprav potakle da spomenik zamisli. Iza govora, uz trokratni poklik: Slava! blagopokojnome Cesaru i Kralju i Živio Cesaru i Kralju Karlu bi otvirana Carevka. Tada prepoštovani gosp. kanonik Don Niko Ribičić blagoslovi spomenik, Iza blagoslova, u zastupstvu općine, koji je priredila izvanjsku opremu otkrića, gosp. donaćelnik S. Matulović kratkim se je govorom osvrnuo na pale vojnike i na svrhu spomenika, i na nj je položio vijenac.

Za njim progovorio je i ovdašnji obalni zapovjednik Rittmeister F. Stucklick.

Tada N. P. gosp. Namjesnik grof Attems reče:

Po inicijativu presvijetlog i prepoštovanog pragospođina makarskoga biskupa Carića i vrlo krepkim poobpriranjem uglednog oficirskog zbora i gospođe činovnika, Makarska, prva u našoj zemlji, podigla je na mjestu, što je pod osobitom zaštitom blažene Djevice Marije, spomenik, koji će nas i naše najpoznatije potomke sjećati na veliki svjetski rat u koji su našu Monarhiju upelele zloba i podukmost naših susjeda na istoku i zapadu, te je primudbe da, u društvu sa našim vjernim saveznicima, zapodijene čisto nadčovječnu borbu sa skoro čitavim ostalim svijetom.

Ovo ima da bude u isto vrijeme i spomenik, što ga zahvalni sugrađani podižu svim onim hrabrim neustrašivim borcima, koji su primijeli najveću žrtvu na oltar svoje otadžbine, koji su iz najčišćeg patriotizma, junačkom srčanosti, neusporedivom požrtvovnošću prolili krv svoju za Cesara i Domovinu, žrtvovali na bojištu svoje nade, svoj život.

Gospođo moja, čestiti i mili narode, vi ste lijepo djelo od vas dostojno izveli, kad ste se sjetili svojih vrijednih muževa, sinova, braće i drugova, te im podigli ovaj spomenik. Ja sam drage volje došao na njegovo otkriće, jer hoću da budem svjedok, kako valjan narod svoje junake, koji su za domovinu pali, štije i slavi.

Neka Božjom pomoću i blažene Djevice Marije, pod čiju ste osobitu zaštitu stavili ovaj spomenik, naše hrabre vojske, u društvu sa našim saveznicima, obnesu što skorije u ovoj orijaškom ratu, nad neprijateljima, konačnu sjajnu pobjedu, koja će našoj miloj Domovini donijeti trajan mir, dostojan njezine slavne prošlosti, zalog sretnije i slavnije budućnosti.

Zatim je Grof Thun položio na spomenik lovor vijenac, a za njim to isto učinise po šest učenika i učenicica raznih škola uz prigodnu povsevu.

Povratak u grad bio je triumfalni. Megjutim se u opć. vijećnici sakupi cijelo opć. vijeće, da baš u ovoj svečanosti prigodi udijeli počasno građanstvo preuzvišenom gosp. Namjesniku, koji je pokazao toliko ljubavi i srca prama zemlji, kojom tako mudro upravlja, i kojemu toliko na srcu leži napredak Makarske i njezinog primorja. Prijedlog bio je oduševljeno prihvaćen.

Na govoru kojim mu gosp. Načelnik saopći imenovanje počasnim građaninom N. P. gosp. Namjesnik odgovori ovako:

Hvala Vam, gospođine Načelnice, na ljubeznim riječima meni upravljenim; hvala Vama i slavnom općinskom vijeću, koje me je htjelo obdariti najvećom časti koju ono može učiniti, imenujući me počasnim građaninom ovog ubavog grada; a to je tako čast kojom ću se ja uvijek čičiti i ponositi.

Vi ste se meni htjeli na ovaj način plemenito odužiti i za sve ono što sam, u današnjim teškim prilikama, mogao učiniti za Vaš grad i Vašu općinu, da olakotim narodu, koliko je u mojim snagama, velike teškoće kojima se mora boriti. Što sam god radio, radio sam po dužnosti svojoj; jer uvijek, a osobito u današnjim preobiljnim i teškim prilikama, svak je dužan prama svome zvanju da radi na spas domovine, na obezbježenje i uzdržavanje njenih stanovnika, i to svom krepkošću svoje volje. Svi moramo najsvaglasnije i krepčije da obavimo i ono što je komu palo u dio da radi i ono što je ko uzeo na se da stara.

U tom pravcu Vi, gospođine Načelnice, i ostali vrli rođoljubi oko Vas dali ste, za ovog pregleđenog rata, krasnih dokaza rođoljubne svijesti i požrtvovnog razumnog rada, koji su me baš obradovali. Takim ljudima dičim se biti sugrađanin. Milo mi je biti građaninom ovog znamenitog mjesta, u kojemu opažam utješljive znakove, te opravdavaju najbolje nade; a najpouzdanije jamstvo mi za to pruža, uz rođoljublje i uvjagvljivost njenih stanovnika, lijepa sloga koja ih spaja. Ovakom slogom, a pobuđeno i samoprijegornim radom vrlih sugrađana, kojima Vi gospođine Načelnice prednjačite, duboko sam uvjeren da će ovaj vaš, i moj, mili grad krenuti k boljoj budućnosti; a ja ću biti osobito sretan i zadovoljan, budem li sam u tome što pomogao i koristio, kako je moja živa želja i tvrdna namjera.

A biti ću potpuno sretan i zadovoljan onaj dan, kada pod utjecajem povoljnih prilika i odlučnih preokreta u gospodarskom životu naše Dalmacije, budem vidio ovaj Vaš napredni grad hitrijim korakom krenuti u susret tako sretnoj budućnosti, koja bude dostojna plemenite mi prošlosti i rijetkih sposobnosti njegovih dičnih sinova.

Nakon ovoga čina gosp. se Namjesnik ru-kova sa svim vijećnicima i sa svakim se vrlo ljubezno porazgovorio.

Buduć da se je lanjske godine, na zadnju obljetnicu rođendana blagopokoj. Cesara i Kralja ustrojilo za općine Makarsku i Gornje Primorje društvo za pripomaganje iznemoglih vojnika i njihovih obitelji, naročito je odaslanstvo zamolilo gosp. Namjesnika, da bi se primio pokroviteljstva tog društva i izvolio prisustvovati zabavnom koncertu koji se tog dana spremao njemu i visokim gostima u počast.

Gospodin Namjesnik rado se tom pozivu odazvao, i u društvenu korist udijelio 400 kruna.

Mjesna vojnička posada priredila je u počast Nj. Dr. sobet, na koji bijahu pozvani još: Biskup Carić, kot. poglavar i načelnik. Poslije sobeta bio je svečani koncert, kojemu je prisustvovalo sve što je otmjenijega u gradu. Kad su Nj. Dr. Pr. ušle u dvoranu, praćene od naročutih izaslanika, dočekane su veselim klicanjem »Živili gosti!«.

Program koncerta bio je baš biran, pa šteta što nije mogao da bude radi kratkoće vremena potpunoma izveden. Nakon Carevke, dražesna gospođica M. Benković pozdravila je goste u ime društva i cijelog građanstva. Davala se šaljiva opereta »Gran Via«; ispijvano je nekoliko komada »a solo«.

Zasluguje svaku pohvalu zbor djevojčica, koje su svojom igrom izazivale oduševljeno pljeskanje. Ne manje odobravanje zaslužio je gosp. A. Dachich svojom komičnom igrom, a gospođica Cizek svojom dobrom pjevačkom školom. Za priređenje koncerta i nakit dvorane ide osobita zasluga gos. c. k. namj. koncepcista M. Menca tajnika pomenuto društva. Ne treba spominjati našeg vrlorog maestra Dominisa, koji nas je već i prije lijepo iznenadio priređivanjem silnih koncerata, uz sudjelovanje naših vrijednih dobrovoljnih glazbara.

Koncertat je svršio sa sviranjem himne »Lijepa naša«, te se Nj. Dr. praćene od uprave i publike uputile na parobrod; tu se oprostise najljubeznivije sa svakim, a narod ih još jednom pozdravi oduševljenim poklicima.

Kotor, 8. o. m.

(Svečanost sv. Tripuna u Kotoru). Krasan je zimski dan — jedan od onih lijepih dana, koji ljudsko srce pune radošću i miljem. Žarko sunašće svojim prvim zrakama cjeliva vrhunce gora, i novim životom oživljuje uspavanu prirodu. Pri jutrnjem rumenilu i čarna Boka odsijeva nekim osobitim sjajem i milinom, dok grad Kotor odijeva se pirnim ruhom i pod cjelovima blagog sunašća, sprema se na proslavu svog moćnog pokrovitelja. Do tradicionalnom običaju i ove godine grad Kotor najsvečanijim načinom slavi sv. Tripuna, milog zaštitnika. I ako današnje ratno doba pričeći mnogo i mnogo toga; ipak je proslava bila nešto uprav impozantna.

«Bokeljska mornarica», ta viteška starodrevna narodna ustanova, davni je priregivač ove svečanosti. Ova slavom opjevana narodna institucija, utemeljena od najuglednijih stanovnika ponosne Boke — duh je Tripunske svečanosti. Tu se od prvog začetka okuplja svijet građanstva, u čijim grudima kuca rođoljubno srce, prepuno sinovske ljubavi, prama rođenoj grudi. A svako doba — u svakoj prigodi «Mornarica» je visoko dizala narodni stijeg, proti svakom dušmaninu. I u ovo ratno doba, na prvi zvuk bojne trublje «Mornarica» hrlj pod ratni barjak i dobrovoljno nudi domovini život svoj. Svojem neumornim radom, stekli su takovih zasluga, koje će kolik u društvenim, toli u gradskim analima, zlatnim slovima ubilježena biti. Mnogobrojne, sa višeg mjesta udijeljene usmene i pismene pohvale i priznanice, svjedoče nam, savjesno vršenje svete domovinske dužnosti sinova slavne «Mornarice», čija prsa rese brojna na bojnem polju, junaštvom stečena odlikovanja. U odlučnom, za nas nigda nezaboravnom času, kad se grad Kotor morao osloboditi opasnosti gordog Lovčena — «Mornarica» zauzima prvo mjesto, i uz bok drugih slavom ovičjenih naših junaka — veselo se uspinje kamenitim puteljcima snježnog brda. Koliki je udio kod ovog za Kotor i Monarhiju važnog povjesnog događaja imala i naša hrabra «Mornarica», svjedoče nam u društvenim prostorijama javno izložena brojna priznanja, koja neka budućoj generaciji budu sveti amanet domovinske ljubavi.

I ovogodišnja svečanost sv. Tripuna donese nam jedan nezaboravan i važan događaj. Dne 27 siječnja — prije običajnog javnog objavljenja svečanosti sv. Tripuna, obavila se kod ovdašnjeg vojnog zapovjedništva osobita i rijetka svečanost koja je na diku Boke, a na čast i ponos Bokelja. Za junačko držanje pred neprijateljem, bijahu odlikovani «major» «Mornarice» gosp. Marko Karaman zlatnim krstom za zasluge na vrpci kolajne za hrabrost, uz priznanje izvrsnog službovanja u ratu; te «kapetan» gosp. Krsto Petrović srebrnim krstom za zasluge na vrpci kolajne za hrabrost, uz priznanje izvrsnog službovanja u ratu. Njihova junaštvo i zaslugom stečena odlikovanja bila su im od mjesnog vojnog zapovjednika prikopčana na junačke grudi uz popratni govor, da smo u prav ponosni, što naša čarna Boka goji takove sinove. Gosp. «majora» Karamana rese i druga zaslužena odličja, a na osobiti način njegova patriotska i humanitarna djela, koja su plodovi samo plemenita srca.

Do posljednjeg trenutka «mornarica» je budno stajala na braniku mile Boke — a kad je minula pogibelj — kad je naš susjed pokoren i uništen bio — ti naš junaci ostavljaju mili očinski dom i još svježe svoje sile poklanjaju na oltar domovine — koja ih u ovo burno doba i na drugim bojištima silno — silno treba. Odoše ti mili junaci, da i dalje na bojištima prostrane domovine beru lovorike. Odoše — ali njihova slavna djela — njihova sveta uspomena, blista nam poput žarka sunca, a njihov duh prati nas i sa onih krklju natopljenih poljana, odakle nam i prigodom ove svečanosti poslaše srdačne bratske pozdrave.

Svečanosti sv. Tripuna prisustvovali je i zapovjednik ratne luke FZM. pl. Rollinger sa svim svojim doglavicima, te c. k. kot. Duglavar gosp. Giupparovich sa mjesnim vlastima i veliki broj mjesnih te stranih časnika, kao i bezbroj pučanstva iz cijele Boke. I ako se veći dio članova «Mornarice» nahodi na bojnem polju, ipak ih je

na dan svečanosti bio ljepi broj na okupu. Tomu ide osobita zahvalnost maršalu pl. Rollingeru, koji je svim članovima nalazećim se kroz Boku udijelio dopust i dozvolio, da na dan svečanosti nose narodno odijelo «mornarice».

U 10 sati došao je Njegova Preuzvišenost maršal pl. Rollinger u pratnji gosp. c. k. Poglavar i drugih časnika. Iza propisanog počasnog pozdrava, glazba je odsvirala «Carevku» koju su prisutni saslušali sa dužnom počašću. Iza toga pregledao je u red postavljenu «Mornaricu» i prisustvovao narodnom kolu, što se sve kolik njemu, toli i ostalim učesnicima silno dopalo. Crkovni obred vršio je presvijetli kotorski biskup Uccellini uz asistenciju brojnog svećenstva, a prisustvovali sva spomenuta gospoda, uz bezbroj pobožnog pučanstva.

Pred večer, na trgu, ukusno ukrašenom zelenilom i zastavama, mjesna glazba izvela je birani program, uz rasvjetu i praskanje vatrometa.

Svečanost je uspjela preko svakog očekivanja a posljednji uzdah bio upravljen sv. Tripunu, neka čuva naše mile sinove, da sretno ispune svetu domovinsku dužnost i zdravi se povrate u milu im Boku, koja će takove junake radosno primiti u sladki zagrljaj svoj.

Učesnik.

DALMATINSKE VIJESTI

Putovanje Njeg. Preuzv. gosp. Namjesnika grofa Attems.

Preuzvišeni gosp. Namjesnik grof Attems, na povratku iz Makarske, gdje je bio na svečanom otkrivenju ratnog spomenika, pohađio je neke općine na Hvaru i na Braču, da se lično obavijesti o prilikama arovizacije u onim krajevima i da uvjeri narod o budućem neprestanom zauzimanju vlade za ovo preznameno pitanje.

Stigao je u Jelsu, u međjelju poslije pođne, zajedno sa presv. biskupom dr. om Carićem. Mjesto je bilo svečano okićeno zastavama i sagovima; na obali bio je gosp. Namjesnik dočekan od upravitelja kot. poglavarstva i od načelnika g. Jurja Dubokovića sa općinskim prisjednicima, od svećenstva i činovnika državnih ureda, pučkihih škola i mnogobrojnog naroda. Gosp. načelnik Duboković pozdravi, u ime općine, visokog gosta kratkim i lijepim govorom. Nakon predstavljanja pojedinih službenih ličnosti, gosp. namjesnik pogje u župsku crkvu, zatim pohađio m. p. gosp. župnika. U općinskom domu, gosp. namjesnik, u odušljem govoru, zahvali ponajprije općinskom zastupstvu na imenovanju časnim građaninom Jelse; istakne i pohvali izvanredne zasluge općinske uprave, a napose načelnika g. Dubokovića, stečene na svakom polju ratne skrbi i brižljivo zauzimanje za prehranjivanje naroda; na koncu čestitao je g. načelniku zasluženo odlikovanje, kojim je Njegovo Veličanstvo priznalo njegovo izvanredno djelovanje na opću korist, i koje je cijeloj općini na čast. Zatim je primio razna lica i deputacije, saslušao razne želje i propitao se potanko za potrebe mjesta i općine.

One večeri, gosp. Namjesnik zajedno sa članovima obilaznog povjerenstva za novačenje, koje se tu desilo, bili su gosti časte obitelji Duboković.

Preuzvišeni gosp. Namjesnik se je vrlo zanimao za rad g. Ivana Dubokovića, člana Pokr. gospodarskog Vijeća, za podignuće vinogradarstva na američkanoj podlozi na otoku Hvaru. Osobitu je pažnju posvetio zamašnom radu g. Dubokovića za podignuće velikih toplika i rasadnika amerikanice, što ih je besplatno stavio na raspolaganje Jelsanskoj općini u prvom redu, a, u koliko prostor dopušta, i drugim vinogradarima hvarskog otko. S osobitim zadovoljstvom Preuzvišeni je gosp. Namjesnik dočuo, kako vinogradari onog okružja na osobiti način cijene rad gosp. Dubokovića, jer on nije ograničio svoje zauzimanje na samu pobudu, nego je primjerno prednjačio i učio mlade ratare navrtanju amerikanice i radu oko toplika, te im je rijetkom darežljivošću svake godine stavljao na raspolaganje na hiljade i hiljade američkih ključica i najplemenitijih navrtaka, tako, da hvarski otko u prvom redu upravno nesebičnom i samoprijegornom radu g. Ivana Dubokovića ima da zahvali. Što može, relativno bez velike brige, da ide u susret filokseričnoj zarazi, koja je upravo sada zahvatila ovaj vinorođni otko. Nj Preuzvišenost obećala je g. Dubokoviću da će najživlje poduprijeti njegov plemeniti rad.

U ponedjeljnik, 12. o. m. svrnuo se preuzvišeni gosp. Namjesnik u Bol, Pučišće i Supetar na Braču, svuda svečano i srdačno dočekivan. U svakom je mjestu pohađio općine, i tu se u odušljem vijećanju sa opć. upraviteljstvom potanko propitao o potrebama onog naroda i o prilikama arovizacije; te izjavio svoju toplu zahvalnost na imenovanju počasnim građaninom.

U Spljetu se je gosp. Namjesnik zadržao tri dana, baveći se u prvom redu pitanjem arovizacije, te vijećao sa upravom Zadrugnog saveza, odborom za prehranjivanje, općinskim upravnikom savjetnikom dr. om Madirazom i kotorskim poglavarom Lana. Pohađio je Dom i Učionicu za invalide, koja pod vještom upravom gosp. inžinira Kamila pl. Tončića, uzorno uspijeva, te mu izrazio svoje potpuno zadovoljstvo i darovao gospojinskom odboru za invalide 400 kruna. Pohađio je živim zanimanjem «Pučku kuhinju» i odredio što je potrebno da se ovaj blagotvornoj instituciji što bolje pripomogne. Posjetio je preuzvišeni gosp. Namjesnik mnoge vi-gjenije ličnosti u gradu, a u četvrtak u večer prisustvovali je u općinskom teatru sjajnom koncertu u korist invalida, a za tim živahnom plesu koji se zaveo u foyeru, gdje se zadržao u ugodnom razgovoru s gospođom koja tu bijahu na okupu.

U petak u jutro gosp. Namjesnik bio je u Šibeniku, gdje je na kotarskom poglavarstvu predsjedao konferenciji, koja se bavila arovizacijom mjesta i kotara; a isti dan u večer povratio se, kako već javismo, u Zadar.

Ratna odlikovanja.

Njegovo se ces. i kralj. Apostolsko Veličanstvo premilostivo udoštijilo pobijeliti vojnički krst za zasluge trećeg razreda s ratnom dekoracijom u priznanje hrabrog držanja pred neprijateljem kapet. Antunu Steffaku, od 22. pješ. pukovnijem;

narediti da se izrazi

Previšnje pohvalno priznanje za hrabro držanje pred neprijateljem prič. por. Karlu Luttenbergu, od 22. pješ. puk., Antunu Klimi, od 37. dom. puk. kod bos.-herc. polj. lov. bat. br. 7;

podijeliti

zlatni krst za zasluge s krunom na vrpci kolajne za hrabrost u priznanje izvrsnog službovanja u ratu rač. natpor. Čmilu Kasparoviczu, od zem. žand. zap. br. 9

srebrni krst za zasluge s krunom na vrpci kolajne za hrabrost u priznanje osobito vjernog službovanja pred neprijateljem stražm. Krsti Relja, (reg. trublaču) od 22. pješ. puk., u priznanje izvrsnog službovanja pred neprijateljem poš. oficijantu Ivanu Danculoviću od poš. brz. ravnat. Zadar.

Njegovo se ces. i kralj. Apostolsko Veličanstvo Previšnjom odlukom od 5. februara o. god. premilostivo udoštijilo dozvoliti dvorskom tajniku kabinetske kancelarije Cirilu barunu Kirigin-Mardegani da primi i nosi kraljski pruski red crvenog orla trećeg razreda.

Imenovanje.

Porezni vježbenik Branimir Murat bio je imenovan, na osnovu § 56 službene pragmatike, poreznim pomoćnikom u XI. razredu čina.

Aprovizacija Zadra i okolice.

«Zadrugni Savez u Splitu», dogovorno sa Zemaljskim gospodarskim Vijećem, preuzeo je na sebe arovizaciju Zadra i okolice, a to preko svoje podružnice u Zadru. Započet će svojim djelovanjem u Zadru dne 1. ožujka o. g.

Čitulja.

Preminuo je u Spljetu, 16. o. m. poslije kratke, teške bolesti čuveni liječnik dr. Nikola barun Lallich von der Tulpe, umirovljeni profesor primaljstva. Pokojnik je bio više godina prvijenac šibenske pokraj. bolnice, gdje je ostavio glas izvrsnoga liječnika i najljepšu uspomenu. Godine 1903 bio je imenovan profesorom primaljstva na zavodu za primalje u Zadru. Na tom je mjestu uzorno vršio svoje zvanje više godina dok se ne povuče na sukromni život u Spljet. Pokoj mu plemenitoj duši, a ucviljenoj gji supruzi i ostaloj rodbini duboko saučesće.

U subotu u jutro umro je u Spljetu dr. Lujo Mazzi, vrijedan i plemenit. Svak spominje dobrotu i čelčno poštenje milokrvnog pokojnika i žali što ga je prije vremena, i neumitna smrtna kosa otrgla iz krila porodice, mnogijema prijateljima. Pokoj mu vječni, a ucviljenoj udovi i svojti duboko saučesće.

Preminula je u Sukošanu, u poodmakloj dobi života, majka gosp. dr. Bože Peričića, dobra mati i uzorna kućanica. Laka joj zemlja, a ucviljenim sinovima najdublje saučesće!

Juče je u Drnišu preminuo iznenađa od srčane bolesti, ta mošnjiji ljekarnik gospodin Josip Salvi. Dobri pokojnik bio je vrlo poznat i ljubljen, ne samo u mjestu gdje je vršio svoje zvanje, već po svoj Dalmaciji. Zlatna srca, bistré pameti, vješt, vrijedan i obrtan u svome radu, iskren i vjeran prijatelj, razgovoran i mio u društvu uživao je svuda velikih simpatija. Plemenita smrt ljekarnika Salvi pobuđit će doista veliko saučesće među mnogim znancima i prijateljima njegovim. Vječni mu pokoj.

Quaresimalista.

Questa mattina, giorno delle Ceneri, diede principio alla sacra predicazione alla Metropolitana, il R. P. Ugo Dido, francescano, residente nel locale Convento di S. Francesco alle Mura, e redattore di varii periodici religiosi. Predicherà ogni venerdì alle ore 7 di sera, e ogni domenica alle ore 11 antimeridiane.

Za udovice i siročad palih dalmatinskih ratnika.

Pišu nam iz Šibenika 16. o. m.

Usljed poticaja gosp. zapovjednika pomorskog okružja šibenskog, kontreadmirala Zaccaria, prireguju se svake subote u Teatru Mazzoleni u Šibeniku kinematografske predstave, uz sudjelovanje glazbene harmonije c. i k. ratne mornarice. Čisti, prihod tih zabava, koje udešavaju vlasnici šibenskog kinematografa gg. ces. savj. Hugo Fosco i tehničar Ettore Zornenoni, zajedno sa ravnateljem kazališnog društva gosp. ljekarnikom Ivanom Mazzoleni, ide u ratne dobrotvorne svrhe.

Prihod prvih 5 predstava iznosio je kr. 1598.02, od te svote gosp. je kontreadmiral doznačio kr. 800 zakladi udovica i siročadi palih ratnika općine šibenske, po 200 kr. podružnici pokr. prip. društva «Crvenog Kriza» u Šibeniku i osnovanom amošnjem «Vojničkom Domu», a kr. 400 namijenio je Pokr. fondu udova i siročadi palih dalmatinskih ratnika.

Pogodnosti jednogodišnjim dobrovoljcima-aspirantima godišta 1899.

Za vojne obvezanike godišta 1899, koji svojim naukama još nijesu postigli potpuno pravo za jednogodišnjeg dobrovoljca, odregieno je ovo:

a) Uvjetovano priznanje pogodnosti jednogodišnje prezentne službe.

Ovim vojnim obvezanicima može biti uvjetovano priznata pogodnost jednogodišnje prezentne službe, ako dokažu da su školske god. 1916-17 kod javnih sređnjih zavoda ili privatnih s pravom javnosti ili sličnih, pohagiali barem onaj razred u kojemu, da bi ga redovito završili, imali bi pravo da ih se propusti na nadopunidbeni ispit.

Uvjetovano jednogodišnje dobrovoljno pravo uživaju prema tome: učenici šestog razreda gimnazija (realne gimn.), više realke ili učenici drugog razreda preparandija. Uspjeh u naukama nije mjerodavan.

Oni jednogodišnji dobrovoljci (jedn. god. aspiranti) koji žele stupiti u bilo koju pješ. pukovniju, tirolske lovce, (domobr. puko.niju, carske strijelce), moraju da prikažu svoje molbe najdalje sedam dana prije roka odregienog za opći nastup pod barjak njihova godišta odnosno kotarskom nadopunidbenom zapovjedništvu (odnosno domobranskom kotarskom nadopunidbenom zapovjedništvu), dok za natjecatelje za specijalno oružje ili druga vojnička tijelasa vrijeđe druge odredbe.

b) Pravo na nošenje znaka jednogodišnjeg dobrovoljca.

Pučko uspolaze šk. god. zavoda ili priv. prvog razreda pučko ustaške za jednogodišnji u oficirsku škol

Pravo na kotarsko nadop. domobransko i što, onog zapo

Proti odluku na sedamgodišnje vo na nošenje

Ako ovi u zajedničkim obvezati samo

na sedamgodišnje vo na nošenje

c) Pripuštanje ispit.

Pripuštanje ispit bit će doz. 1899, koji su k. koliko su oni k. voda polazili s. završenje istog. štanje na nadop. mjerodavan. Os. da će poslije i. pjemom ući d. domobransko.

Molbe za vojničkom zapo. okružju najjeca

Na podru

u Zadru nastal. Ravnatelj g. Dosadašnji ko. ravnateljem za. sich kontroloro

invalide, gr. 1000 K. P. Dorf; 30 K. D. Dico; po 2. po 10 K: Lovr. Mayer, c. k. na. Prof. dr. Mil. Meneghello, u. Hadži Mehme. ul-ulena Sara. Jos. Graf Cze. Paul Graf Cz. n. Labi, Wolf. tajnik Ante D. ōvarje, Ante I. ska. — Sa pr

Del nego. sig. G. Smiric. »Mater do. porzioni, in c. attualità. Una. figlio è cadut. una delle gall. più il suo di. berretto, le d. dananzi al ro. paurose vegli. terra, protent. cordi. Dall'alt. pietosa la s. crocefisso per. ge un bianco. uggioso, un s. osserva.

Il belliss. molta maestr. della doppia. l'uscio e que. mente; l'atte. affranta dal. verità, come. opera bella e. mirare il lav. in esso can. festa in tar. concetto com. zione.

Za udov. »Ja poč. Jurčev rogie. udove i siroč. čević 5, K. B. Da poč. firevića uđij. G. Jakov Pe

Per on. Nutrizio, i. farm. Luigi I. fondo pro ve

Vukovi. teljima o no

Sala A. def. sig. Mar. partimento o. memoria de. Balio 56 co

Sat klanja. Primar. Izašio od 4. posvećen Is. »Sat klanja

ro drža-
enbergu,
om. puk.

vrpci ko-
zbovanja
od zem.

na vrpci
vjernog
ti Relja,
nje izvr-
ficijantu
dar.

ičanstvo
premi-
kabi-
ardegani
og orla

o sa Ze-
na sebe
voje po-
anjem u

kratke,
n Lallich
stva. Po-
e pokraj,
ečnika i
nenovan
malje u
e zvanje
život u
enoj gji

srčane
vi. Dobri
samo u
oj Dal-
ijedan i
telj, raz-
velikih
buditi č
ancima i

De prin-
tana, i
nel lo-
edattore
venerdi
ore 11

skih

morskog
prire-
u Sibe-
lovanje
e. Cisti
šiben-
Fosco i
ateljem
n Maz-

1598:02,
kr. 800
cine šir-
društva
ošnjem
e Pokr.
atnika.

svojim
jedno-

jedno-

uvjeto-
ezentne
17 kod
m jav-
u ko-
ravo da

pravo
gimna-
drugog
mjero-

aspri-
kovniju,
rijelce),
am da-
barjak
opuni-
anskom
dok za
ojnička

dišnjeg

Pučko ustaški obvezanici ovog godišta, koji polaze šk. god. 1916-17 peti razred jednog javnog zavoda ili privatnih s pravom javnosti, realke ili prvog razreda preparandija, smiju da za trajanja pučko ustaške službe nose na rukavu znak odregjen za jednogodišnje dobrovoljce. Ne će biti pripušteni u oficirsku školu, nego u podčasničku.

Pravo na nošenje znaka na rukavu udjeljuje kotarsko nadopunidbeno zapovjedništvo, odnosno domobransko nadopunidbeno kotarsko zapovjedništvo, onog zapovjedništva komu je dodijeljen aspirant.

Protiv odluci, koja skraćuje takovo pravo, može aspirant kroz 14 dana uložiti utok na Ministarstvo za zemaljsku obranu.

Ako ovi vojni obvezanici žele dobrovoljno ući u zajedničku vojsku ili domobranstvo, moraju se obvezati samo na trogodišnju prezentnu službu i na sedamgodišnju rezervnu službu. Tim gube pravo na nošenje znaka jednogodišnjeg dobrovoljca.

c) Pripuštanje prije vremena na nadopunidbeni ispit.

Pripuštanje »prije vremena« na nadopunidbeni ispit bit će dozvoljeno vojnim obvezanicima godišta 1899, koji su kod pregledbe nagjeni sposobnima, u koliko su oni kao javni učenic gorenavedenih zavoda polazili šk. god. 1916-17 onaj razred, te im završenje istoga daje pravo na »normalno« pripuštanje na nadopunidbeni ispit. Uspjeh u naukama nije mjerodavan. Osim toga mora se natjecatelj obvezati da će poslije nadopunidbenog ispita s dobrim uspjehom ući dobrovoljno u zajedničku vojsku ili domobranstvo.

Molbe za nadopunidbeni ispit treba upravititi vojničkom zapovjedništvu (Militärkommando), u čijem okružju natjecatelj stalno boravi.

Na podružnici Austro-Ugarske banke

U Zadru nastale su neke promjene u činovništvu. Ravnatelj G. Perschak bio je premješten u Maribor. Dosadašnji kontrolor G. Klement bio je imenovan ravnateljem zadarske podružnice, a adjunkt G. Marsich kontrolorom.

„Za Boga i za Cara“.

Akcija grofice Ter. Thun-Thun za dalmatinske invalide, 20. popis prinosa.

1000 K Artur Krupp, veleindustrijalac, Bern-dorf; 30 K Pučka blagajna za šted. i zajm. Donje Dicno; po 20 K: Općina Paštrović, Općina Sini; po 10 K: Lovro Matas, načelnik Lečevice, Dr. Henr. Mayer, c. k. namj. tajnik Imotski. Ante Mladina Split, Prof. dr. Mil. Međini, prisj. zem. odbora Zadar, Eug. Meneghello, upr. naut. škole Dubrovnik; po 5 K: Hadži Mehmed Džemaludin Čaušević etidija Reisu-ulema Sarajevo, prof. Arturo Caprini Zadar, Fr. Jos. Graf Czernin Prag, Josef Graf Czernin Prag, Paul Graf Czernin Beč, Gräfin Czernin-Kinsky Lisa n. Labi, Wolfgang Graf Chotek Linz, c. k. namjesn. tajnik Ante Dabčević Zadar, Don Iv. Dagonig Pri-dvarje, Ante Damjan, predstojnik c. k. suda Makar-ska. — Sa prijašnjim popisima ukupno K 22.305.78.

Note d'arte.

Nel negozio Gallestich, in Calle Larga, il prof. sig. G. Smirich espone il suo più recente lavoro »Mater dolorosa«. È una tela di piccole proporzioni, in cui è rappresentato un soggetto di triste attualità. Una povera madre, alla notizia che suo figlio è caduto, è accorsa al fronte e penetrata in una delle gallerie scavate nella roccia, non vi trova più il suo diletto, vi trova invece la baionetta, il berretto, le vesti, tutto quanto gli apparteneva, e, dinanzi al rozzo tavolo — testimonia di lunghe, paurose veglie — la poveretta cade in ginocchio a terra, protendendo ancora le mani a quei miti ricordi. Dall'alto, da una croce radiosa che illumina pietosa la scena, scende il conforto di chi morì crocefisso per tutti; presso la porta, da cui si scorge un biancore di neve, staccantesi sopra un cielo uggioso, un soldato, indurito agli orrori della guerra, osserva.

Il bellissimo, toccante soggetto è svolto con molta maestria: la difficoltà nel riprodurre gli effetti della doppia illuminazione — quella che viene dall'uscio e quella della croce — è superata felicemente; l'atteggiamento di disperazione della madre affranta dal più crudo dolore, è reso con molta verità, come lo sono anche i dettagli tutti di questa opera bella e gentile. Molta gente si affolla ad ammirare il lavoro dell'esimo professore, che affermo in esso ancora una volta la sua valentia, manifestata in tante altre opere, in cui alla nobiltà del concetto corrisponde sempre la genialità dell'esecuzione.

Za udove i siročad poginulih vojnika.

Za počaste blagu uspomenu pok. gje. Marije Jurčev rogiene pl. Mirković barovaše u fond za udove i siročad palih dalm. ratnika obitelji: A. Dabčević 5 K, B. Kirigin 10 K, prof. Grgić 20 K.

Da počasti blagu uspomenu pok. Stjepana Afirevića udjelio je za udove i siročad palih ratnika: G. Jakov Perišić, Stafilčić 6 K.

Crveni Krst.

Vuković Josip, Vrlika, mjesto čestitanja prijateljima o novoj gođini 5 K.

Croce Rossa.

Sala Antonio per onorare la memoria della def. sig. Maria Jurčev 10 cor — Il personale del dipartimento contabile luogotenenziale per onorare la memoria della defunta sig. Emilia Drabek nata Balio 56 cor.

Sat klanjanja sveto sproveden pred Isusom u presv. olt. Sakramentu.

Primamo i rado priopćujemo: Izlašla je, kako je već bilo javljeno, krasna brošura od 40 stranica, koja sadržava »Sat klanjanja posvećen Isusu u presv. olt. Sakramentu«. Ovak je »Sat klanjanja« pretiskan iz IV-og izdanja opće ob-

ljubljene knjižice za prvopričesnike »Moj najljepši dan«, ali je upotpunjen sa krasnim molitvama i uzdasima. Ovak je »Sat klanjanja« veoma zanimiv i raznolik. Tu ima kratkih Euh. razmišljanja, molitava, uzdaha, krunica presv. Sakramenta, litanije presv. Sakramenta, duhovna Prčest, i pohod bl. Djevice Mariji, tako da ga se obavija veselo i sa duhovnom korišću. Ovak je »Sat klanjanja« tako priregjen, da ga se može obavljati ne samo za vrijeme svečanog klanjanja, nego i na Veliki četvrtak pred svetim Grobom, i u svako doba preko godine, i stoga dobro će doći svim bogoljubnim dušama, koje običavaju činiti sat klanjanja svakog mjeseca ili još češće. Brošura, koja bi, osobito u ovo ratno doba, vrijedila preko 30 filira, ako se naruči na jedamput 100 istisaka, svih 100 istisaka može se dobiti za samih 12 kruna, dakle 12 filira po komadu. Korisno je stoga da revnitelji i ljubitelji Svetotajstvenog Isusa naruče odmah 100 komada plaćajući samo 12 kruna, te tako uzmognu knjižicu mnogo proširiti megu narodom rasprođavajući je za tako nisku cijenu. Manje od 100 komada nije uputno naručivati. Narudžbe i novac, koji se šalje unaprijed, ili se knjižice primaju pouzecom, neka se šalju Upravi Tiskare E. Vitaliani - Zadar.

Telegrami Uredništva.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

RAT.

Izveštaji austrijsko-ugarskog glavnog stana.

BEČ, 20. Službeno se javlja:

«20. februara 1917.»

Istočno bojište:

Sjevero-istočno od Focsanija napadne čete izniješe, pored nekolicine zarobljenika, 3 mitraljeze i jedno minometalo iz neprijateljskih opkopa. U području Lucove ruska je kula bila lagumana. Na Narajovki živahan topovski boj. Kod Radziwilova jedan naš letjelac obori bicima rusku letjelicu.

Talijansko bojište:

Jučer popodne vatra neprijateljske je artilerije postala jačom na primorskoj fronti između Plave i mora. Do noći bilo je pojedinačkih nenadnih napada vatrom. Na tiroskoj fronti, poglavito u od-sječku između Torbole i Loppia bijaše talijanska artilerija življa na obično.

Jugo-istočno bojište:

Na jugo-istoku od Berata čarkanja između poljskih straža.

Zamjenik poglavice generalnog štaba v. Höfer podmaršal.

Izveštaji njemačkog glavnog stana.

BERLIN, 20. Wolff Bureau javlja:

Veliki glavni stan 20. februara 1917.

Zapadno bojište:

Engleski zagon zapadno od Messinesa propade. Na fronti na Ancre nekoliko je engleskih izvidničkih zagona odbijeno. Naše napadne čete oteše uporište na jugu od Le Transloya na juris-te zarobiše posadu od 30 momaka. U Champagnii i u Vogesima mala francuska se preduzeća izja-lovise. Na sjevero-istočnoj fronti Verduna uspije jedno naše iznenajenje protiv neprijateljske straže, koju smo im odnijeli.

Istočno bojište:

Južno od Trisvatijskog jezera i na istočnoj obali Narajovke ruska artilerija bijaše življa nego li prejašnjih dana. U Karpatima povoljni po nas zalijeti. Sjeverno od Stanciske doline pomaknusmo na jedan vijenac visova našu bojnu poziciju, pošto smo protjerali neprijateljske straže i odbili protu-napade. Kod Radulescija na Seretu napadne čete prodriješe u rusku poziciju, te pošto razrušise podzemna skloništa, povratise se sa 11 zaroblje-nika i više mitraljeza.

Macedonska fronta:

Između Vardara i Doiranog jezera pucalo se do večere žestoko na naše pozicije, ali napada nije bilo.

Prvi general kvartirmajstor Ludendorff.

BERLIN, 20. Wolff Bureau, 20 februara na večer. Osim što su uspješno odbijeni francuski djelimični zagoni između Meuse i Moselle, na zapadu je borbena djelatnost bila radi kiše i magle napuštena. Na istoku i u Macedoniji ništa osobito.

Pooštreni podmornički rat. Potopljene lagje.

BERLIN, 20. Službeno, 18 februara u večer: Jedan naš mornarički zrakoplov napade praskavi-m i požarnim bombama luku i vojničke naprave Arensburga na otoku Oeselu; opazio se dobar uspjeh. Neprijateljska obranena vatra ne postize uspjeha. U bloknom području Sredozemnog Mora zadnjih su dana podmornice potopile oveći broj skupocjenih lagja, megujtu tima veliki dup-lom pun talijanski parobrod za prijevoz četa i dva oružana parobroda sa važnim teretom za Solun.

Izveštaji turskog glavnog stana.

CARIGRAD, 20. Glavni stan javlja. 19. fe-bruara:

Fronta Kavkaza.

Na lijevom krilu jaki neprijateljski izvidnički odjeljak napade liniju naših predstraža, te mu isprva uspije da prodre u našu poziciju; ali ga protunapadom opet protjerasmo.

Rumunjska fronta.

Naše čete odbiše svojom vatrom jak odjeljak ruskih lovaca, koji su nastojali da se otisnu.

Fronta u Galiciji:

Dana 15 februara neprijatelj ponovi pokušaj da napane naše pozicije kod Driekilanjja. Ali i ti se pokušaji skršiše u našoj uspješnoj vatri. Inače ništa važno.

CARIGRAD, 21. Glavni stan, 20 februara.

Fronta na Tigrisu.

Dana 19 februara neprijatelj je stao da že-stoko tuče artilerijom našu poziciju kod Fellahie.

Fronta na Sinaju:

Dana 5 februara bila je neprijateljska letje-lica prinugjena da se spusti iza naših pozicija; letjelica je izgorjela, njen je vojga zarobljen.

Nadvojvoda Maks u Carigradu.

CARIGRAD, 20. Dri predaji obznane o nastupu na prijesto, Sultan i nadvojvoda Maks izmijenise izvanredno srdačnih govora, u kojima se izražava-lo iskreno prijateljstvo između Monarhije i ot-manskog Carstva, prijateljstvo, što je zajednički prolivena krv još jače pritegla, te se izricalo pouz-danje, da će hrabre vojske skoro izvoštiti slavan mir, koji ima da obezbijedi čast i sretnu buduć-nost saveznih država. Nadvojvoda je predao Sul-tanu insignije krsta za vojničke zasluge prvog razreda u briljantima. Odmah po audijenciji Sul-tan je odvratio nadvojvodu posjet.

Novi ugarski ministar za zemaljsku obranu.

BEČ, 20. Cesar je danas zaprisegnuo novog ugarskog ministra za zemaljsku obranu podmar-sala Aleksandra Szurmaya.

Na austro-ugarskom poslanstvu u Sofiji.

SOFIJA, 20. Austro-ugarski poslanik grof Czer-nin primio je članove predstojištva društava austro-ugarske kolonije, i u svom je govoru ista-kao neiskolebljivu složnost između svih naroda Monarhije, kao i između Austrijanaca i Madžara koji borave u inostranstvu, složnost na koju naši su neprijatelji strašno ljuti. Poslanik podsjeti na tijesno i vjerno skupno djelovanje Monarhije i njenih saveznika, pak znameniti uspjeh poostre-rog podmorak ratovanja i sjajne pobjede što su se dosad odnijele na svim bojnim frontama. Sve je to imalo za posljedicu da se potresao onaj bedem mržnje, što ga bijahu podigli oko centralnih država njihovih nepomirljivi neprijatelji. Poslanik na kraju reče da se nada, da će blagodati sko-rog slavnog mira namiriti grdne štete što je rat nanio.

Skupština profesora sviju fakulteta bečke univerze.

BEČ, 20. Na skorašnjoj skupštini profesora i docenata sviju fakulteta bečke univerze protestovalo se protiv planova raskomadanja, što izbijaju iz odgovora neprijateljskih vlasti na Wilsonovu notu. Skupština je odobrila jednodušno rezoluciju, u kojoj kaže: »Neprijatelji Austrije Ugarske navješću-jući svoje ratne ciljeve, pozivlju se na nacionalno načelo, a da ga nikad nijesu primijenili na polla-čene narode, koji žive u njihovim zemljama. To im načelo služi jedino za to, da preruše svoju namjeru o uništavanju središnjih evropskih država. U nas nema ugnjetovanih naroda, koji bi se imali osloboditi. Ustav zajamčuje svim plemenima i je-zicima političku slobodu, samoupravljanje i zestu-panje u parlamentu. U Austriji su Slaveni dopri-do takog kulturnog, gospodarskog i političkog ste-pena, kako ni u kojoj slavenskoj državi na svi-jetu. Svi su narodi u Austriji odani sa privrže-nošću i ljubavi svojoj vladalačkoj kući; svi odbijaju svako uplitanje stranih naroda u unutrašnji državni i nacionalni život naše domovine. Bečka univerza zna da se sa svim pučanstvom ove države slaže, kad ovi prosvjeduje protiv zločina što ga naši neprijatelji zasnivaju na štetu obitelji austro-ugarskih naroda«.

Spomenica Sjedinjenih Država austro-ugarskoj Vladi.

BEČ, 20. Ovdješnji poklisar Sjedinjenih Dr-žava predao je jučer na ministarstvu izvanjskih posla spomenicu, u kojoj razlaže o tome kako je austro-ugarska vlada dana 21 decembra 1915 odgovorila na američku notu upogled slučaja la-gje »Ancona«, pristajući na shvaćanje washington-skog kabineta, da se neprijateljske privatne lagje, dok se ne dadu u bijeg ili ne stanu se opirati, n: smiju uništavati prije nego se putnici spase. U spomenici se pak podsjeća na izvaju austro-ugars-ke vlade prigodom potopljena parobroda »Persia« 1916 godine, u kojoj je ona iznova priznala na-čela, za koja se izjavila u slučaju parobroda »An-conda«. Spomenica zatim ističe izvaju austro-ugars-ke vlade dana 19 februara 1916, da će se sa svakom trgovacom lagjom, koja bude oružana topovima, postupati kao sa ratnim lagjama. Biće valjda prama toj izjavi, da su austro-ugarske pod-mornice potopile u Sredozemnom Moru lagje, na kojima je bilo i američkih državljana. Neke izme-gju tih lagja, kao n. p. engleski parobrodi »Se-condo« i »Wells Prince« potopljeni su od podmor-nića, na kojima se vijala austro-ugarska zastava. Dojakašnje obavijesti američkog poklisara ostadoše bez odgovora. S pozivom na saopćenje austro-ugars-ke vlade od 31 januara 1917 o području pomors-ke blokade, američka vlada želi da bude ko-nakčno i jasno obavještena o tome, kakvo li staja-lište austro-ugarska vlada zauzimalje upogled pod-morničkog ratovanja i da li senjeno uvjeravanje pri-godom slučajeva lagja »Ancona« i »Persia« ima smatrati povučenim ili promijenjenim.

Stvarni sadržaj ove spomenice proučice se na ministarstvu izvanjskih poslova potanko, zatim će se na nju odgovoriti.

Poslije preloma megu Njemačkom i Ame-rikom.

KOLN, 20. Izvjestitelj lista »Kölnische Zeitung« javlja iz New Yorka bežičnim telegramom 15 fe-bruara, da se odnosi između Njemačke i Ameri-ke regbi bolje razvijaju nego se iščekivalo. Uslijed zapuštenosti prometa robom u trgovačkim središti-ma, pojavljuju se prva obilježja krize. Salećuju vladu, neka dopusti da lagje otplove. — »Kölnische Zeitung« smatra ovaj telegram kao dokaz da vi-jest 15 februara, što ju je rasturila Agencija Radio, o protjeranju njenog dopisnika, spada u one lažne vijesti, kojima francuska i engleska štampa nas-toje da izdubu čitav jaz između Njemačke i Amerike.

Telegrammi della Redazione.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

I bollettini dello stato maggiore generale austro-ungarico.

VIENNA 20. Si annuncia ufficialmente:

«20 febbraio 1917.

Teatro della guerra orientale:

A nord-est di Focsani gruppi d'attacco riportarono dai fossati nemici, oltre ad un certo numero di prigionieri, 3 mitragliatrici ed un lanciame. Nella regione della Lucova venne fatta saltare una boccia russa. Sulla Narajowka duello di artiglieria più vivace. Presso Radziwilow uno dei nostri aviatori ha abbattuto un velivolo russo.

Teatro della guerra italiana:

Nel pomeriggio di ieri, sul fronte del Litorale fra Plava ed il mare, il fuoco d'artiglieria nemico crebbe d'intensità. Durante la notte si venne soltanto a singoli attacchi improvvisi a fuoco. Sul fronte tirolese l'artiglieria italiana, particolarmente nel settore fra Torbole e Loppio fu più attiva del consueto.

Teatro della guerra sud-orientale.

A sud-est di Berat scaramucce di guardie di campo.

Il sostituto capo dello stato maggiore generale von Höfer tenente maresciallo.

I bollettini del grande quartiere generale germanico.

BERLINO, 20. Il Wolff-Bureau comunica:

Grande quartiere generale, 20 febbraio 1917.

Teatro della guerra occidentale:

Una punta inglese ad ovest di Messines fallì. Sul fronte dell'Ancre furono respinte alcune punte di ricognizione inglesi. Nostri gruppi d'attacco presero d'assalto un punto d'appoggio a sud di Le Transloy, e ne fecero prigioniera la guarnigione di 30 uomini. Piccole operazioni nella Sciampagna e nei Vosgi trascorsero senza risultato per i Francesi. Sul fronte nord-est di Verdun ci riesci un colpo di mano contro un appostamento nemico, che venne tolto.

Teatro della guerra orientale:

A sud del lago di Dryswiaty e sulla riva orientale della Narajowka, l'artiglieria russa fu più attiva che nei giorni precedenti. Sui Carpazi scorriere, per noi coronate di successo. A nord della valle di Slanic, sloggiate le sentinelle nemiche e respinti i contrattacchi, abbiamo spinto innanzi la nostra posizione di combattimento sopra un crinale di alture. Presso Radulesti, sul Sereth, gruppi d'assalto penetrarono nella posizione russa e, dopo distrutti i ricoveri sotterranei, ne fecero ritorno con 11 prigionieri e parecchie mitragliatrici.

Fronte Macedone.

Fra il Vardar ed il lago di Doiran un fuoco violento ha battuto fino a sera le nostre posizioni. Non vi fu attacco.

Il primo quartiermastro generale Ludendorff.

BERLINO, 21. Bollettino del »Wolff Bureau« del 20 febbraio, sera.

Durate con successo punte parziali francesi tra la Mosa e la Mosella. L'attività combattiva al fronte occidentale, con pioggia e nebbia, fu scarsa. Sul fronte orientale e macedone nulla di particolare.

Alla Legazione austro-ungarica a Sofia.

SOFIA, 20. L'invito austro-ungarico conte Czernin ricevette i membri della prepositura delle società della colonia austro-ungarica, e rilevò nel suo discorso l'incrollabile unione di tutti i popoli della monarchia, nonché degli Austriaci ed Ungheresi, viventi all'estero, unione che tutti i nostri nemici registrano con la massima amarezza. L'invito ricordò la stretta e fedele cooperazione della Monarchia coi suoi alleati, nonché i considerevoli successi della guerra ad oltranza coi sotto-marini, e le splendide vittorie fin qui riportate su tutti i fronti. Tutto ciò diede un crollo alla muraglia di odio eretta tutt'intorno alle potenze centrali dai loro irconciliabili nemici. L'invito espresse infine la speranza che i benefici di una pace gloriosa succederanno fra breve alle devastazioni della guerra.

Dopo la rottura fra l'America e la Germania.

KOLNIA, 21. Il corrispondente della »Kölnische Zeitung« radiotelegrafa da Nuova-York in data 15 febbraio, che i rapporti fra l'America e la Germania, a quanto pare, si svolgono un po' meglio di quanto era da attendersi. In seguito all'incaglio nel movimento delle merci, la faccenda nei centri commerciali si approssima ad una crisi. Il governo viene sollecitato a permettere la partenza delle navi.

La »Kölnische Zeitung« considera questo telegramma come una prova, che la notizia dell'espulsione del suo corrispondente, diffusa il 15 febbraio dall'Agencija Radio, è una delle tante invenzioni con cui la stampa francese ed inglese si sforza di approfondire la rottura fra la Germania e l'America.

D. KASANDRIĆ odgovorni urednik.

Tiskarnica č. k. dalmatinskog namjesništva.

Privremeni uredovni poslužnik

traži se odmah za ured pokr. poverenstva za diobu općinskih zemalja.

Prijave u zgradi c. k. kotarskog poglavarstva II. kat, soba br. 2.

Poslužnice za ured.

Traže se dvije poslužnice za čišćenje i pranje uredovnih pomješca. Zahtjeva se da su srednje dobe i po mogućnosti bez djece. Bile bi zaposlene cijeli dan, a primale bi mjesečnu platu od kr. 60. Za potanje obavijesti neka se obrate Ravna-teljstvu pomoćnih ureda č. k. Namjesništva.

